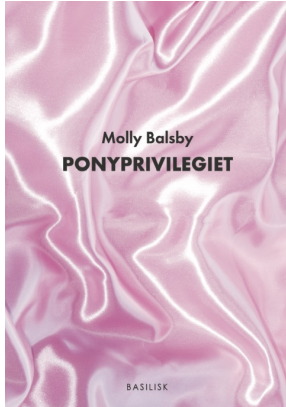

- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [RSS Feed](#)

Søg på en bog

- [Anmeldelser »](#)
- [Artikler »](#)
- [Podcasts »](#)

Nyhedsbrev:

- [Om LitteraturNu](#)
- [Redaktion & Skribenter](#)
- [Kontakt](#)

Copyright 2015 · LitteraturNu · All Rights Reserved

☺

▶ ×

1

Danskerne er chokeret - Finansielt og stabilt

du vil ikke lide hvad der er i denne nyhedsrapport overhovedet

➤

ulawoffice.info

▶ ×

2

Elon Musk Slutter Akti Nyheder Si

Elon Musk under på aktiekurs, dette en en

☺

toknowlar

Af [Nanna Sondergaard Larsen](#) | 6. januar 2019

Hyp Hyp Motherfuckers indeed – Molly Balsby PONYPRIVILEGIET

I Molly Balsbys debutdigte kan man blive klogere på både piger og ponyer, og hvad det er, der forbinder de to med hinanden. Det er på én gang cute og hardcore. Og så er det sjovt.

Da min hest døde, sagde jeg:

Nej, det er ikke ligesom når ens far eller hund lige er død,

det er 50.000 kr. lige ud af vinduet.

Da min far døde sagde jeg: han var den konstante fremmede.

Han flyttede til Kenya for at genvinde sine privilegier blandt de uprivilegerede.

Når man først har vænnet sig til at være privilegeret

føles lighed som undertrykkelse.

Fortæl mig hvordan jeg skal forvalte mine privilegier!

Digteren som hest.

Kvinden som pony.

Der er mange måder at være hestepige på:

ponyprivilegiet som en overlevelsesstrategi.

Jeg tænker, at alle folkeskoleklasser i 90'erne og 00'erne havde mindst én hestepige. I min klasse på Vestegnen var hestepigen sådan én, der var rigtig dygtig til at tegne heste, hang ud omkring den lokale rideskole og hjalp til med at strigle og passe hestene dér, og som måske drømte om en dag at blive en del af det ridende politi – og, oh lykke! takket været DF bliver det måske nu muligt igen! Men på vestegnen ejede hestepigen ikke sin egen hest.

I Molly Balsbys debutdigtsamling kredser jeget om hesten og hestepigen og om de forbindelseslinjer, der er mellem ponyen og kvinden, men i særdeleshed kredser digtenes jeg om privilegier, både sine egne og andres. PONYPRIVILEGIETS jeg er ikke af samme støbning, som de hestepiger jeg kendte i min barn- og ungdom. Hun ejede sin egen hest. Hun var privilegeret, for heste er dyre. Meget dyrere end en far eller en hund, må man forstå.

PONYPRIVILEGIET er inddelt i fire dele: Ponyprivilegiet, Dødens grammatik, Lilla älskling og Undone. Den første og korteste del introducerer til dels den afdøde far og duet, som også er omdrejningspunkterne for anden og tredje del, men den introducerer i høj grad også, hvad ponyprivilegiet – dette hestepigeprivilegium – overhovedet er.

Det er en overlevelsesstrategi: 'Der er mange måder at være hestepige på:/ponyprivilegiet som en overlevelsesstrategi'. Det er en flydende størrelse, hele tiden til forhandling, hele tiden i bevægelse – som vildheste hen over en åben slette. Det er noget, man 'tager og afgiver hele tiden'.

Ponyprivilegiet er at gøre sig helt lille og sart for så at bruge den sarthed som modstand og magt. Det er 'at kunne være cute og hardcore på samme tid'.

Og netop det med at være cute og hardcore på samme tid er sigende for Balsbys digte, der trækker på den litterære teori om det *gurlleske*. En teori, som blandt andet med [Cecilie Linds](#) forfatterskab vandt indpas i Danmark i midt-10'erne, og som indgyder lillepigens sarthed og ynde med et kritisk potentiale ved at vende den perverterede beskuelse af lillepigekroppen til noget pigen selv gør. Dermed bliver blikket en performance og dermed er det gurlleske en måde at kræve sin egen agens på; både være den der ser, og den der bliver set. Eller som jeget siger det hos Balsby: 'Jeg er den ridende/og den redne.'

Balsby arbejder kontinuerligt med modsætninger og forbindelsesled gennem hele digtsamlingen. Det starter allerede før bogen åbnes med det nuttede, lyserøde billede af silkestof, der omgiver bogen, og indskriften *Hyp hyp motherfuckers* på bagsiden, som også afslutter samlingens første digt.

Jeget er 'cute', når hun bare 'har lyst til at gemme' sig, og når hun gør sig lille og sårbar og siger: 'Du må ikke forlade mig'. Men det er netop at gøre brug af ponyprivilegiet: Det er at udnytte en svaghed – eller andres idé om svaghed – til en fordel: Det er en overlevelsesstrategi.

Men jeget er også hele tiden hardcore. I særdeleshed gennem sit sprog og den kyniske humor, det indeholder. Som når Balsby skriver: 'Jeg havde en far i Afrika'. Pludselig påkaldes Karen Blixen som gennem et mantra. I al sin hårdhed og ukritiske tilgang til sin egen rolle som kolonisator bruges Blixen til at kritisere netop det: Den hvide faderskikkelse, der rejser til Afrika på bekostning af sin familie 'for at genvinde sine privilegier i den 3. verden'.

Jeget handler både sjovt og hårdt, når hun gør oprør mod faderfiguren og hans koloniserende væsen ved at omskrive hans Wikipedia-side. Det er det, der er så dejligt i Molly Balsbys debutdigtsamling: At hun tager det sarte og skrøbelige og udstiller det. Hun vender sin sødme mod verden, og så bruger hun den med hårdhed og humor til at insistere på sin egen agens.

- Forfatter: Molly Balsby

- Titel: PONYPRIVILEGIET
- Sider: 76
- Pris: 200,-
- Forlag: Forlaget Basilisk
- ISBN: 9788793077539

[Køb hos Plusbog.dk](#)

Nyeste anmeldelser i kategorierne [Digte](#).

- [Menneskelivet mellem plantearter og obskure instanser – Hiromi Itō](#)
[VILDGRÆS VED FLODLEJET](#) · 06-11-2018
- [At bære det, man har mistet – Caspar Eric ALT HVAD DU EJER](#) · 15-10-2018
- [Digtets lokomotiv er en finger i halsen – Simon Grotrian ZAR BRÜCKE OG](#)
[DE FLAMSKE FORVANDLINGER](#) · 27-09-2018
- [Welcome to the coolness – Nanna Storr-Hansen MIMOSA](#) · 13-09-2018
- [‘Motiverne, han malede over, måtte han sige farvel til’ – Kenneth Jensen DET](#)
[GØR SOM EN FABEL](#) · 16-08-2018

Læs også